

صاحب رسالت موسیقی

نوشته حسینعلی ملاح

(۸)

٥٣ - الحموی (یا - ابن واصل) AL - HAMAWI

نامش : جمال الدین محمد بن سالم بن نصراله است که بسال ٦٩٧ هجری
مطابق با ١٢٩٨ میلادی در گذشته است .
مشهورترین رسالت موسیقی او «تجزید الاغانی من المثلث و المثاني»^۱
نام دارد .

فارمر^۲ نوشته است که : «یک نسخه ازین رسالت بشماره ٥٧١ در کتابخانه موزه

۱ - کلمات ، مثالث و مثانی - صورت جمع دو کلمه مثالث و مثانی است
(بروزن مسکن و معنا) این دو لفظ نام دو رشته از پنج رشته ساز عود یا بن بطا است
که به ترتیب عبارتند از : به - مثانی - مثالث - زین - وحداد .
بر مثانی و مثالث بنوازای مطروب وصف آن ماه که در حسن ندارد ثانی
دیوان حافظ مصحح قزوینی ص ٣٧٥

۲ - منابع موسیقی عرب ص ٥١ .

بریتانیا و یک نسخه بدل بشماره ۱۴۰۰ در کتابخانه سنت صوفیای کنستان تی پل^۱
موجود است»

۵۴ - قطب الدین شیرازی

نامش : قطب الدین محمود بن مسعود بن مصلح الشیرازی است که بسال ۷۱۰ هجری مطابق با ۱۳۱۱ میلادی در گذشته است .

مینویسند^۲ : «بسال ۶۳۴ هجری قمری در شیراز بدنیا آمد - پدرش پزشگی معروف از مشایخ صوفیه بود . قطب الدین نیز نخست تحصیل طب پرداخت و در ده سالگی خرقه تصوف پوشید .

قطب الدین جوینده دانش بود و «کلیات قانون» ابن سينا را بخواند و بمطالعه دیگر کتب علمی و فلسفی پرداخت ... علم هیئت و «اشارات» ابن سينا را نزد حکیم طوسی بخواند و مشگلات «قانون» را بیاری افکار حکیمانه وی بشود - سپس به اکثر ایالاتی که در تصرف ایلخانیان مغول بود سفر کرد و از اصفهان به بغداد و سپس به روم رفت و مولانا جلال الدین را ملاقات کرد و «جامع الاصول» را در قونیه بنوشت و حاکم روم قطب الدین را بزرگ داشت و اورا قاضی «سیواس» کرد - در اینجا بود که قطب الدین کتاب «تحفة الشاهیة» را تصنیف کرد ...»

آخرین اثر قطب الدین شیرازی «درة الناج لغرة الدجاج»^۳ نام دارد

1 - Library of Saint Sophia in Constantinople

۲ - برای هنرمند اطلاع رک به : جزو : «ملاقطب شیرازی» تألیف استاد مجتبی مینوی چاپ سال ۱۳۴۸

۳ - استاد مجتبی مینوی نوشه اند «درة الناج در فلسفه و حکمت که آن را برای امیر دجاج بن فیلشاه بن رستم شاه پادشاه گیلان و دیلمستان تألیف نموده و مقداری از آن به اهتمام آقای سید محمد مشکات برجندی و به خرج وزارت معارف ایران به طبع رسیده است ...»

(ملاقطب شیرازی - از بادنامه ایرانی مینورسکی (- ص - ۸) طبع سال

(۱۳۴۸)

که در زبان فارسی یکی از مهمترین گنجینه‌های جامع علوم است - و از هر کتابی به «شفای» ابن سينا نزدیکتر است .

این کتاب در حقیقت دائرۃ المعارف است که نخست در فضیلت دانش و دانش آموزی سخن رانده ، سپس دوازده رشته علم که یک تن حکیم را در قرن هفتم هجری بکار بوده ، بقسمی گردآورده است که در بسیاری از علوم رساله مفرد هم بدین مایه بدبست نیست .

فارمن نوشته است : « درۃالتاج عنوان دایرةالمعارف است از مؤلفات قطب الدین شیرازی که باب چهارم آن درباره اصول و قواعد موسیقی (تئوری موسیقی) است و چنین مینماید که نزد علمای عرب نیز از منابع معتبر بشمار می‌آید . رک به : « کشف » یک نسخه خطی از این کتاب بشماره ۷۶۹۴ در کتابخانه موزه بریتانیا مضبوط است که فصل منبوط به موسیقی آن در ۴۵ برگ بر شته تحریر درآمده است ».

قطب الدین در فصل موسیقی درۃالتاج راجع به : صوت و لواحق آن و نسبت‌های ابعاد موسیقی و رابطه اصوات از تظریاضی و آوازها و مقامها و پرده‌شناشی آلات موسیقی و وزنهای شعر و موسیقی گفتگو کرده است و در موارد عدیده عقاید فارابی و صفوی الدین عبدالمومن ارمومی را ذکر کرده و گفته‌های آنان را توضیح و تشریح کرده است .

وی را « علامه شیرازی » یا « ملا قطب » نیز گفته‌اند .

« علامه شیرازی مردی زیرک و بذله گو بود ، شعر میگفت و رباب را با مهارت مینواخت و در شبده و شطرنج استاد بود . ^۱ » استاد مینوی در جزو « ملا قطب شیرازی » نوشته‌اند ^۲ : « درختام این ترجمة حال علامه شیرازی مناسب است که یک قطعه از اشعار فارسی او را نیز برای شما نقل کنم . شعر یک حکیم دانشمند است ، اما خالی ازلطف و ذوق نیست :

یارب این بندۀ بیچاره بی فایده عمر
همچنان از کرمت بر نگرفتست امید

۱ - کارنامه بنرگان ایران (ص ۱۷۹)

۲ - ص ۱۹ و ۲۰

وربزندان عقوبت بریم روزشمار
دارم امیدکه نومید نمامن جاوید
هر درختی ثمری دارد و هر کس هنری
من بیچاره بیما یه تهی دست چو بید
لیک از مشرق الطاف الهی چه عجب
که چوشب روزشود بر همه تابد خورشید

۵۵ - ابوالفرج اصفهانی

پیش از آنکه قول «فارمن» را در باره ابوالفرج اصفهانی نقل کند لازم است یادآوردشود که این مؤلف را باید با «ابوالفرج علی بن الحسین بن محمد بن احمد القریشی اصفهانی» که بسال ۳۵۶ هجری مطابق با ۹۶۷ میلادی در گذشته است و مشهورترین اثرش «كتاب الاغانى الكبير» است و ذکر احوالش در صفحات قبلی این و جیزه آمده است یکی داشت.

فارمنام و کنیت ابوالفرج ثانی را چنین^۱ ثبت کرده است : «ابوالفرج علی بن حسن اصفهانی - که بسال ۷۲۱ هجری مطابق با ۱۳۲۱ میلادی در - گذشته است . » برگردان نام مشهورترین اثر او را «فارمن» چنین نوشته است^۲ «The delectation of kings»، که معنائی بدین تقریب تواند داشت: «سر گرمی شاهان» .

فارمن آنگاه مطالبی به این شرح راجع به این اثر من قوم داشته است^۳: «نخستین بار کولانگت Collangettes در مجله آسیائی Journal Asiatique (سال ۱۹۰۴ ص: ۳۸۳) .

از این مؤلف واژ این اثر تحت همین عنوان یاد کرده است و سپس همین عنوان توسط «کیز وتر» Kiesewetter (ص: ۸۸) و «روآن» Rouanet (ص: ۲۶۸۰) ترجمه شده است . اما مطلقاً در ادبیات عرب نشان یا اثری از این کتاب نیست . گمان می‌رود که در ضبط نام و تاریخ وفات این مؤلف سهو و خطای رفته است کما اینکه درباره بسیاری از مؤلفان چنین سهوی بر قلم مورخان

۱ - ۲ - ۳ - منابع موسیقی عرب . ص ۵۱

جاری شده است (نگاه کنید به : مطالعاتی درباره آلات موسیقی شرقی^۱) چاپ
سال ۱۹۳۹.

۵۶ - البسطامی

نامش : ابوعبدالله محمد بن احمد بن الشیخ محمد الحلبی البسطامی است
که بسال ۸۰۷ هجری مطابق با ۱۴۰۴ میلادی در گذشته است .
(لازم است یادآور شود که این مؤلف را نباید با بایزید بسطامی (وفات
یا ۲۵۴ هـ) یکی دانست)

مشهورترین اثر البسطامی رسالت : فی نصیحت اصحاب النقوس الزکیه فی
حکم السماع علی الطریقه . است که در آن از آداب سماع صوفیه سخن رفته
است .

۵۷ - ابن خلدون

نامش : ابوزید عبدالرحمان ابن محمد ابن محمد ابن خلدون است که
بسال ۸۰۸ هجری مطابق با ۱۴۰۶ میلادی در گذشته است .
ابن خلدون از مشاهیر مورخان و علمای فلسفه‌ی تاریخ است . وی مؤلف
کتابی است بنام «كتاب العبر» که مقدمه آن معروف به «مقدمه ابن خلدون»
شهرت فراوان یافته است ، و در آن از تاریخ ، همچون علمی بحث کرده ، و از
قدیم‌ترین کتابهای فلسفه‌ی تاریخ و جامعه‌شناسی بشمار می‌رود^۲.

ابن خلدون در این مقدمه فصلی را به موسیقی اختصاص داده است . فارمر
نوشته است : « بخش موسیقی این کتاب بسال ۱۸۱۸ توسط «فن‌ها مر Von
Hammer J.G.Jackson» به ترکی ترجمه شده و بسال ۱۸۲۵ توسط «جاکسن
در مجله‌آسیائی به انگلیسی برگردان شده – و بسال ۱۸۶۲ و ۱۸۶۸ بخش
موسیقی این کتاب توسط «کاترمر Quatremère» در نشریه Notices et
extraits ، پاریس بزبان فرانسوی ترجمه شده است ..

Studies in oriental musical instruments ۱

۲ - این کتاب بسال ۱۳۳۶-۱۳۷۵ - ش در تهران بفارسی ترجمه و چاپ
شده است .

٥٨ - الْجَرْجَانِي

نامش : علی بن محمد الْجَرْجَانِي السیدالشیرف^۱ است که بسال ۸۱۶ هجری مطابق با ۱۴۱۳ میلادی درگذشته است.

جرجانی متکلم و فیلسوف ایرانیست که با تفتازانی معاصر بوده است و بمعرفی تفتازانی، شاه شجاع‌آل مظفر اورا در شیراز به تدریس مشغول ساخت (۷۷۹ھ) – در سال (۷۹۰ھ) امیر تیمور اور از شیراز به سمرقند فرستاد پس از مرگ امیر تیمور (۸۰۷ھ) به شیراز بازگشت و در همانجا وفات یافت. جرجانی رسالت فلسفی فراوان به عربی و فارسی دارد، و ضمناً بر بعضی کتابهای معروف فقه و فلسفه و نجوم حواشی نوشته است. مشهورترین آثار خود او «كتاب التعریفات» (معروف به تعریفات جرجانی) ترجمان القرآن. امثله صرف میر - صفری و کبری است.

فارمروز دور ساله نام مبیرد که جزو آثار جرجانی ذکر نشده است. وی میگوید: «برخی دو رساله زیر را به الجرجانی نسبت داده‌اند و بهمین دلیل من نیز در مقدمه ذکری از آنها کرده‌ام.

الف : شرح مولانا مبارک شاه (درباره کتاب الادوار)

ب : مقالید العلوم

در مورد شرح مولانا مبارک شاه باید گفت: این کتاب به تقلید کتاب الادوار صفوی الدین عبدالمؤمن ارمومی از پانزده باب تشکیل شده، اما از لحاظ مطالب و افکار بويژه درباره مبانی اصوات طبیعی و ا جدا بنا کاراتیست.

واما «مقالید العلوم» در حقیقت یک دایرة المعارف جیبی است که از دانش‌های پیست و یک گانه و منجمله موسیقی در آن سخن رفته است.

٥٩ - عبد القادر مراغی

نامش : عبد القادر بن غیبی مراغی است که بسال ۸۳۹ هجری^۲ مطابق

۱ - دایرة المعارف فارسی نامش را «میر سید شریف جرجانی»، شهرت: سیدعلی ابن محمد ۷۴۰ - ۸۱۶ھ - ق، نوشته است

۲ - در مقدمه کتاب مقاصد الالحان به اهتمام آقای تقی بینش چاپ بنگاه ترجمه و نشر کتاب ۸۳۸ ثبت شده است (ص ۲۷ مقدمه)

با ۱۴۳۵ میلادی درگذشته است.

فارمر مینویسد: «وی یک موسیقی‌دان ایرانی از اهالی آذربایجان بوده است... در بغداد از ندیمان سلطان جلایر بشمار می‌آمده... سپس به دربار بازیزید اول راه یافته است. آنگاه که تیمور بغداد را بتصرف درآورد (۷۹۵ هـ) ۱۳۹۲ م) عبدالقدیر را با خود به سمرقند برده و معزز داشت و بسرپرستی گرو خنیاگران دربار خویش مفتخر ش گردانید... دولتشاه از وی، بعنوان یکی از چهار تن بر جستگان هنر که به دربار شاهرخ شاه تقرب داشتند یاد می‌کند.

عبدالقدیر بی‌هیج تردید پیشوای خیل موسیقی شناسان عصر خود بوده است. وی را شعرشناس و نقاش نیز دانسته‌اند. مهمترین آثار عبدالقدیر مراغی عبارتند از:

۱ - **جامع الالحان** که نسخه بدلی از آن بشماره ۳۶۴۴ در کتابخانه نوری عثمانی موجود است که سال تحریر آن ۸۱۸ هـ مطابق با ۱۴۱۵ میلادی است و به سلطان شاهرخ تقدیم شده است.

۲ - **مقاصد الالحان**

که بسال ۸۲۱ هـ مطابق با ۱۴۱۸ میلادی برای فرزند شاهرخ شاه به رشته تحریر آمده است. نسخه‌ای ازین کتاب در کتابخانه بادلیان اکسفورد (از مجموعه Ouseley بشماره ۳۸۵) موجود است و نسخه بدلی نیز در کتابخانه دانشگاه لیدن Leyden (هلند) مضبوط است که گویا به سلطان مراد دوم اهداء شده است (۸۲۴ هـ - ۱۴۲۱)

(لازم است یادآور شود که کتاب مقاصد الالحان بسال ۱۳۴۴ از روی نسخه خطی موجود در کتابخانه آستانه مشهد به اهتمام آقای تقی بینش از طرف بنگاه ترجمه و نشر کتاب چاپ شده است. بنابر قول آقای بینش «این چاپ از روی نسخه بسیار نفیسی است به خط مؤلف و با تصحیح خود او که در سال ۸۲۱ کتابت شده است و به قراری که اولیای کتابخانه آستانه مشهد مدعی هستند وقتی در خزانه نادرشاه بوده است».

۳ - کنز الالحان

تاکنون نسخه‌ای از این کتاب بدست نیامده است^۱ - منحصراً در مجموعه مؤلفات عربی (Hhlwardt) کتابخانه برلین کتابی تحت عنوان «کنز الالحان فی علم الادوار» نام برده شده است - مفقودالاثر شدن این کتاب از عجایب است - در ظاهر این کتاب حاوی تمام تصنیف‌ها (یاترانها) ظیست که عبدالقادر طی سالیان دراز ابداع کرده است .

۴ - شرح الادوار

نسخه‌ای از این رساله بشماره ۳۶۵۱ در کتابخانه نوری عثمانی موجود است (لازم بیاد آوریست که : یک نسخه خطی از کتاب شرح ادواز و زواید فواید در کتابخانه ملی تهران نیز موجود است که به خطی خوش در ۲۷۲ صفحه نوشته شده است (۱۳۶ برگ روپشت). نام کتاب را مؤلف چنین نوشته است : «شرح کتاب ادواز مولانا صفی الدین عبدالمؤمن ابن فاخر الارموی» این رساله مشتمل است بر : مقدمه (که واجده فصل است) - مقاله - (که دو فصل دارد) و خاتمه : (که همان رساله زواید فواید باشد .)

۵ - کتاب الادوار

این کتاب ترجمة «ادوار» است به زبان ترکی که نسخه‌ای از آن در کتابخانه دانشگاه لیدن (هلند) موجود است .
۶ - کتاب : ترجمة ادواز خواجه صفی الدین (عبدالمؤمن) فی الموسيقی . تمام این کتابها بفارسی است ، ولی متأسفانه از آنجا که «کولانگت» و «روانه» ترجمه‌های عربی این آثار را مورد مطالعه قرارداده اند سهواً آنها را از آثار عرب پنداشته اند .

ضروری است گفته شود که یکی از فرزندان جوان عبدالقادر مراغی موسوم به «عبدالعزیز» رساله‌ای تحت عنوان «نقاوت الادواز» یا (برگزیده

۱ - خود عبدالقادر در کتاب مقاصد الالحان و شرح ادواز بصفحات اشاره به این کتاب کرده است .

ادوار) تالیف کرده است - همچنین : نوء عبدالقادر مراغی *مولانا* که به حفظ خود دارد که در عصیان سلطان زیبا میرزید دوم همیز وستره کتابخانه تحقیت عنوان *مقاصد الادوار*، بن شمعه چهلین و پنجمین روز از ده آوریل سال ۱۳۹۲ خورشیدی (Hidayatul-Bab) را به تلفاقه - ت - (برجواح کنید) به دایرۃ الصدرا فدا یافت اسلامی علی دین و چاپ سال ۱۳۸۷ خورشیدی، پنجم و پنجمین دوره مجله آسمانی سال ۱۳۸۶ خورشیدی (برچشم ۱۳۸۵ بیتلمن و کولانگت)، دارای کتابخانه ملی و کتابخانه ملی ایران است.

صاحبان این منابع سهواً نام غیبی را «عیسی» و اینها فهمنی بیست شنبه

کرده‌اند. همچو عین لمشه در هزار و هشتاد و هشت سال پیش از اخیر
این بود مطالبی که فارمی راجع به عبدالقدیر مراغی در کتاب منابع
میداهند. آنها باید باید شیوه نوشته باشند. آنها باید مقدمه کتاب مقاصد الالحان شرح
موسیقی عرب نوشته است. آقای تقی یعنی در مقدمه کتاب مقاصد الالحان شرح
شیوه نوشته هستند. آنها باید مقدمه کتاب مقاصد الالحان شرح
مبوطی راجع به احوال و آثار این هنرمند بزرگ که نوشته‌اند که من اجمعه به
نوشته ایشان، خواستاران شرح احوال عبدالقدیر را از پژوهش پیشتر بی‌نیاز
نمی‌دانم. اینها باید نیز اینجا اینجا نیز اینجا نیز اینجا نیز اینجا نیز اینجا نیز
مسازد.

- مسیازد . - مالقه - (تدا بسته هست به ابعاد خ) مهندس : ب تدا بامتنعه هالس نیا

(). مثل ميادنة ميادنة فالـ (نـ) لـ (مـ) : مـيـاـدـنـةـ (ـمـ)

۱۷۸۹ء - بلجیم

۲۰ ن آن را می‌خواهیم که نسل بتسا «بایه» فمجده بلند نیا
پژوهشگاه علوم انسانی و اجتماعی (بنیاد) نهادها ملکت از هدایت این

برقیب هماره (نیمه همازگان) نیز بحال فسخ شده است، این اتفاق بجهة: بلند - ۹

وَتَلَقَّبَ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ إِنَّمَا يَنْهَا أَهْلُ الْكُفَّارِ لَمَّا سَمِعُوا مِنْهُمْ أَنَّهُمْ يَنْهَا
أَنَّهُمْ يَنْهَا أَهْلُ الْكُفَّارِ إِنَّمَا يَنْهَا أَهْلُ الْكُفَّارِ لَمَّا سَمِعُوا مِنْهُمْ أَنَّهُمْ يَنْهَا
أَهْلُ الْكُفَّارِ إِنَّمَا يَنْهَا أَهْلُ الْكُفَّارِ لَمَّا سَمِعُوا مِنْهُمْ أَنَّهُمْ يَنْهَا

رخانه، لقا ایشیه نایمه نامنیه نار کنی ماج، هشت هفتاد هشتاد و هشت